

Sygn. akt III Cz 1346/18

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Teresa Kołeczko - Waclawik

SO Barbara Braziewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 grudnia 2018 r. w G.

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Skarbu Państwa - Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej w W.

przeciwko dłużnikowi W. S.

o świadczenie pieniężne – w przedmiocie rozpoznania skargi dłużnika na wezwanie dłużnika przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. J. M. z dnia 16 czerwca 2016r. do zapłaty egzekwowanych należności w sprawie o sygn. akt Km 806/16

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 30 października 2017 r., sygn. akt II Co 2569/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Braziewicz SSO Leszek Dąbek SSO Teresa Kołeczko – Waclawik

Sygn. akt III Cz 1346/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w postanowieniu z dnia 30 10 2017r. odmówił dłużnikowi W. S. sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 23 08 2017r., w którym oddalił skargę dłużnika na czynność Komornika Sądowego

przy Sądzie Rejonowym w G. J. M. z dnia 16 06 2016r. w postaci wezwania dłużnika do zapłaty egzekwowanych należności (w sprawie o sygn. akt Km 806/16), uznając, że nie sporządza się uzasadnienia tego postanowienia, gdyż postanowienie to nie podlega zaskarżeniu.

Orzeczenie zaskarżył **dłużnik W. S.**, który wnosił o jego uchylenie

i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucił, że przy ferowaniu skarżonego orzeczenia naruszono regulację

art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 357 § 2 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, iż postanowienie o oddaleniu skargi na czynności komornika nie jest postanowieniem kończącym postępowanie, w związku z czym nie jest konieczne sporządzenie jego uzasadnienia.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Zagadnienie sporządzania uzasadnień postanowień wydanych przez sąd w wyniku rozpoznania skargi na czynności komornika było przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 20 11 2008 r. wydanej w sprawie o sygn. akt III CZP 107/08 wyraził jednoznaczny pogląd prawny - Sąd odwoławczy go podziela - że „**sąd rejonowy uzasadnia postanowienie rozpoznające skargę na czynności komornika tylko wtedy, gdy podlega ono zaskarżeniu** (art. 357 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.)”.

Stosownie do regulacji art. 767⁴ § 1 k.p.c. w postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie sądu wydane w postępowaniu ze skargi na czynności komornika przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie, tj. wtedy gdy wydane przez sąd postanowienie prowadzi do zakończenia postępowania egzekucyjnego (art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.; zob. uchwałę SN z dnia 28 listopada 1969 r., III CZP 83/69, OSNC 1970, nr 6, poz. 105 oraz postanowienie SN z dnia 15 kwietnia 1986 r., III CRN 40/86, OSPiKA 1987, z. 5–6, poz. 124) lub gdy wynika to wprost z regulacji szczególnej.

W postanowieniu Sądu Rejonowego z dnia z dnia 23 08 2017r. oddalono skargę na wezwanie dłużnika do zapłaty egzekwowanych należności.

Zaskarżona czynność komornika jest czynnością incydentalną, podjętą przez Komornika w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego i wydane przez Sąd Rejonowy postanowienie o zasadności skargi nie kończy postępowania egzekucyjnego (kończy tylko postępowanie sądowe wywołane skargą na czynności komornika, które jest jego integralną częścią).

Również żadna z obowiązujących ustaw, w tym także Kodeks postępowania cywilnego nie zawiera regulacji szczególnej przewidującej możliwość zaskarżenia tego postanowienia.

Nie podlega ono zatem zaskarżeniu i tym samym zgodnie ze wskazaną w uchwale Sądu Najwyższego regulacją prawną Sąd Rejonowy nie ma obowiązku sporządzenia jego uzasadnienia.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu, co czyni zażalenie bezzasadnym w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., a to z jej mocy prowadziło do jego oddalenia.

Resumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe dlatego zażalenie dłużnika jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Barbara Braziewicz SSO Leszek Dąbek SSO Teresa Kołeczko – Waclawik